

SPELEMANN PÅ TAKET

(FIDDLER ON THE ROOF)

DET NORSKE TEATRET
TURNÉ

Rolf Just Nilsen som Tevye.

(FIDDLER ON THE ROOF)
SPELEMANN
PÅ
TAKET

etter Scholom Aleichems roman

(med løyve frå Arnold Perl)

dramatisering: Joseph Stein

songtekstar: Sheldon Harnick

musikk: Jerry Bock

regi og koreografi ved Broadway-

oppsetjinga: Jerome Robbins

til norsk ved: Hartvig Kiran

dekor og kostymø: Per Fjeld

Slik "Spelemann på taket" vart til

Sidan premièren på «Spelemann på taket» («Fiddler on the Roof») har eg ofte vorte spurd om kor nøye hendingsgangen følgjer Scholom Aleichems forteljingar, som han er basert på, og kor tru-faste vi har vore overfor original-manuskriptet. Det er eit ganske interessant spørsmål, fordi det pei- kar på heile overføringsprosessen og alle dei spesielle problem som arbeidet med materialet reiste. Tevye-historiene var vedunderlege små forteljingar — alle fortalde i eg-form som monologar av Tevye til forfattaren. Samanknytte på denne måten med Tevyes karakter, dekkjer historiene ymse episodar i livet hans... nye opplevingar, kjærleiks-historiene til døtrene, o. a. Som eit grovt utkast har histo- riene inga særskilt byrjing, ikkje framhald, inga avslutning. Dei kan lesast sjølvstendig, same kva rekkjefølgje ein tek dei i.

Endå djupare blir skilnaden mellom forteljings- og musicalforma ved det at Scholom Aleichem skreiv på eit heilt anna språk, for eit heilt anna publikum, eit publikum som hadde nøyen kjennskap til jødiske skikkar og tradisjonar hos trusamfunnet i Anatevka, så han aldri trong gå i detaljar når han skildra dei. Men då eg arbeidde med tilfanget, kom det snart til å stå klårt for meg at det som var moro for hans publikum truleg kom til å verke forvirrande på vårt, og at det som verka rørende på jiddish, lett kunne koma til å verke oversentimentalt eller melodramatisk på vårt språk.

Problemet var såleis å vera tru mot ånda i forteljingane og prøve å overføre atmosfæren deira til eit moderne språk — å fortelja historia om Tevye, familien hans og trusamfunnet for eit notidig publikum. (Det eg har sagt om hendingsgangen, gjeld sjølv sagt òg for songane, musikken, dansane og dekora- sjonane. Musicalen vart til ved eit hardt samarbeid mellom mange.)

Først skulle stykket ha eit djupare sikte. Løynt i forteljingane låg ei nedbryting av den tradisjonelle kulturelle livsform og trua på «die Shtetl», landsbysamfunnet, som sistpå endar med at det vesle samfunnet går i oppløysing under presset frå dei sosiale omskifte og fiendslege krefter. Vi sette oss føre å illustrere den «døyande» tradisjonen i kjærleikshistoriene til døtrene og andre utviklingar, — det skulle vera temaet i stykket vårt. Dineest vart vi nøyddde til å skapa ei ny historie for å halde dei einskilte forteljingane saman. Det vart til saga om trusamfunnet som Tevye og hans huslyd høyrer med i — eit tett sambunde og ortodoks samfunn som ustanselig er kringsett og utsett for åtak frå tsarens politi, og som til sist må bryte opp frå heimen sin og spreia ut over verda. Historisk sett var dette korrekt. Det var tida for den store russisk-jødiske immigrasjonen til Amerika.

Den nye forma kravde nye scenar og ein ny dialog. Praktisk tala ikkje noko av teksten fra dei origi- nale forteljingane kunne nyttast fordi originalmaterialet ikkje var skriva for teater, og fordi samtalan mellom Tevye og forfattaren har ein svært spesiell tone. Til dømes kunne dei range bibelsitata til Tevye einast oppfattast av folk som hadde nøyen kjennskap til skrifta, og det hadde lesarane til Scho- lom Aleichem. For å illustrere at Tevye lest vera ein lærd mann, måtte vi sjølve laga aforismar og mis- tolkingar som kvar og ein kunne skjøna.

Tevye sjølv måtte gjerast noko annleis så han kunne bli meir effektiv i hendingsgangen. Scholom Alei- chems Tevye er rett nok ein humoristisk og fargerik person, men trass i alt meir spaklyndt og ein meir passiv karakter enn i vårt stykke. Han var ein typisk representant for det jødiske trusamfunnet, men sanneleg ikkje talsmann for det. For å gjera han til den leidande kraft, måtte vi gje han meir styrke og samstundes freiste halde fast nyansane i karakteren hans. Dineest ynskte vi å føre inn lands- byen Anatevka på scenen — til det trongst det nye roller som høvde inn i miljøet. Og for å gje styk- ket ei meining for menneska i vår tid, drog vi fram desse element i Tevye-historiene: fiendskap, vald, urettferd frå ein styrande majoritet mot ein veik minoritet. Vi ynskte såleis å syne den indre styrken i mennesket, menneskeverdet og humoren, og — liksom hos minoritetane i dag — det utrulege talent dei har til å overleva.

Og sjølv sagt gjer musikken, songen og dansane sitt til å illustrere historia og få henne til å utvikle seg i musicalforma vår. Noko anna som er viktig for at utarbeidinga skulle bli suksess; vi måtte beint- fram halde av Tevye, familien hans, trusamfunnet hans. Og sjølv sagt måtte vi halde av Scholom Aleichem. Denne kjærleiken kjende kvar og ein som var med på å skapa «Spelemann på taket» («Fiddler on the Roof»).

Rolf Daleng.

Rolf Daleng - Spelemannen personleg

Rolf Daleng er Spelemannen personleg, på meir enn ein måte. Da «Spelemann på taket» hadde premièren på Det Norske Teatret 3. april 1968, hadde Rolf alt vore i sving sidan november. Først trena han ensemblet, sidan assisterte han den amerikanske instruktøren Tom Abbott, og innstuderte dessutan rolla som Spelemannen.

Dagen etter premièren tok Rolf over taumane etter Tom Abbott. Dei har han hatt sidan, til glede for skodespelarar og publikum. At han har spela 212 av dei 217 framsyningane på Det Norske Teatret høyrer med i билетet, og no står han ansvarleg for turnéoppsetjinga, den største Riksteatret nokon gong har sendt ut. Spelar gjer han her òg.

– Instruktør og skodespelar i same oppsetjing – det må vere problematisk – og slitsamt?
– Ei heldig løysing, skulle eg tru. Med ei så stor oppsetjing er det mest nødvendig at instruktøren er med på spelferda, svarar den diplomatiske Daleng. – Turnéoppsetjinga møter spesielle problem, dreie-scene finst ikkje, sceneromma varierer i storleik, og mykje kan hende på reisa. Da gjeld det at instruktøren kan finne nye løysingar.

– Trengst det store endringar for å gjere «Spelemannen» reiseklar?
– Vi måtte starte frå nytt av, og freiste lage ei fortetta, men ikkje forringa oppsetjing. Rett før turnépremièren hadde Rogaland Teater premièren på si oppsetjing av «Spelemann på taket». Regi: Rolf Daleng. Han går stille i dørene, men effektiv er han! Men så har han gått ein hard skole. Utdanna ballettdansar i USA, London, Tyskland og Sverige. Førstedansar ved Operaen i 6 år. Dansen er eit beinhardt yrke som heile tida krev hundre prosent innsats. Men dansen har ikkje berre lært han å arbeide systematisk, men òg gitt han uvurderlege kunnskapar i koreografiens vanskelege kunst, som mang ein instruktør har visst å dra nytte av i arbeidet med ei oppsetjing. For skodespelarane skal ha eit arrangement – vegar å gå på scenen, naturlege rørsler som høver skodespelaren og hans særpreg. Koreografisk assistanse: Rolf Daleng – i kor mange program har ikkje den lina stått, og kor viktig har ikkje den assistansen vore for eit vellykka resultat!

Slikt seier ikkje Rolf sjølv, men når han kjem for å sjå korleis desse «temperamentsfulle teaterfolka» ter seg på scenen, blir dei lydige som lam. Han er fagmann, kunstnar, respektert av alle.

– Men «Spelemannen» må du da vere lei av, etter så lang tid?
– Rolla er sjarmerande, poetisk – symbolet for ein heil tradisjon. Stykket – eg har vore med i ein 25–30 musicals, og eg gir amerikanarane rett når dei kallar «Spelemann på taket» for ein folkeopera. Dette er ein ny musical-stil som går djupare. Aldri har eg opplevd eit så godt dramatisk stoff i nokon musical heller. Og publikum opnar seg, – for oss på scenen er det ikkje nødvendig så spele ut, for ikkje å snakke om lage show! Vi har kontakt nok utan – det er like moro kvar kveld. Nei, lei...? Og Spelemannen personleg skulle vite kva han snakkar om.

Anatevka

Anatevka, Anatevka,
flittige fattige Anatevka,
der sabbat var som himmelsend!
Anatevka, Anatevka,
gjestfrie trassige Anatevka,
der kvar eg møter, er meg kjend!

Snart går eg og speiar i eit framandt land
om eg kan dra kjensel på einkvan
frå Anatevka.

No og alltid Anatevka,
fillute fattiggrå Anatevka,
min vesle heimstad, vesle byen min!

Rolf Daleng og Rolf Just Nilsen.

Tevye og huslyden hans

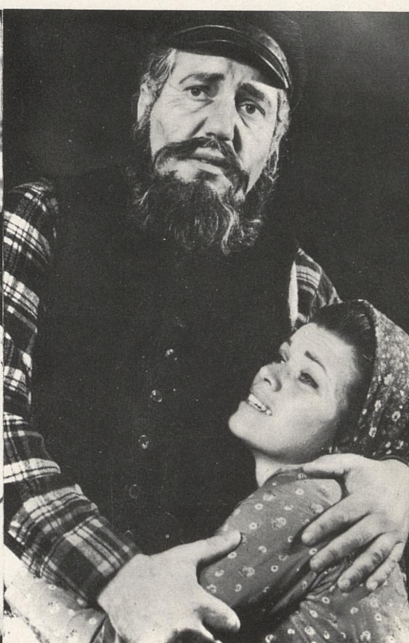
Rolf Just Nilsen

Rolf Just Nilsen og Jens Bolling.

Rolf Just Nilsen og Eva Strøm Aastorp.

Bergljot Engeseth og Rolf Just Nilsen

(FIDDLER ON THE ROOF)

SPELEMANN PÅ

til norsk ved .....HARTVIG KIRAN
regi og koreografi ..... TOM ABBOTT/ROLF DALENG
røystepedagog .....VIRAN WALLSTRØM
dekor og kostyme .....PER FJELD
parykkar .....DORO WALSTAD

Rolleliste:

Stad: Anatevka, ein by i Russland. **Tid:** 1905, like før den revolusjonære perioden.

Tevye		ROLF JUST NILSEN
Golde		EVA STRØM AASTORP
Tzeitel	} døtrene deira	BERGLJOT ENGESETH
Hodel		KARI RASMUSSEN
Chava		ANN MARIE KLEMSDAL
Bielke		ELISABETH STRØM
Yente, ein parmakar, ekteskapsmeklar		ÅSTA VOSS
Motel Kamzoil, ein skreddar		JOHN YNGVAR FEARNLY
Shandel, mor hans		BIRGIT STRØM
Perchik, ein student		ODD-JAN SANDSDALEN
Lazar Wolf, ein slaktar		JACK FJELDSTAD

dansarar: Roy Lundquist, Anders Lien

koret: Leif Sørensen – Aril Martinsen – Kjell Steen – Rigmor Tarøy – Elsie Stuestøl

Den russiske soloen i vertshus-scenen syngjast av Leif Sørensen.

10 manns orkester:

EGIL MONN IVERSEN
OLE JAN ALFREDSEN
KARL THORLEIF ENGE
ROY HELLVIN
STURE JANSON
FRED NØDDELUND
TORE W. KARLSEN
ODDVAR SANNE
BERNT STEEN
JOHN SVENDSEN

Teaterforlag: Teaterförlaget – Programomslag: Per F

TAKET

etter Scholom Aleichems roman (med løyve frå Arnold Perl)
dramatisering: Joseph Stein
songtekstar: Sheldon Harnick
musikk: Jerry Bock
regi og koreografi ved Broadway-oppsetjinga:
Jerome Robbins

musikalsk leiing	EGIL MONN-IVERSEN
alt. kapellmeister	ROY HELLVIN
musikalsk instudering	TOR HULTIN
repetitør	ROY HELLVIN
inspisient og turnéleiar	LEIV NYBØ

Mordcha, ein kneipevert	RAGNAR OLASON
Rabbi	KÅRE WICKLUND
Mendel, son hans	BIRGER THURN-PAULSEN
Avram, ein bokhandlar	FRODE BIRKELAND
Nahum, ein tiggjar	ARIL MARTINSEN
Bestemor Tzeitel, bestemor åt Golde	BERGLJOT ENGESETH
Fruma-Sara, fyrste kona åt Lazar Wolf	KARI RASMUSSEN
Yussel, ein hattemakar	ARIL MARTINSEN
Politimannen	JENS BOLLING
Fyedka, ein ung mann	JAN ERIK BERNTSEN
Sasha, venen hans	LEIV NYBØ
Spelemannen	ROLF DALENG
Folk frå landsbyen	

MUSIKALSKE NUMMER I «SPELEMANN PÅ TAKET»

1. AKT:

Traditzie (Tradition)	Tevye, folk frå landsbyen
Parmaker, parmaker (Matchmaker, Matchmaker)	Tzeitel, Hodel, Chava
Om eg var ein rik mann (If I Were a Rich Man)	Tevye
Sabbatsbøn (Sabbath Prayer)	Tevye, Golde, landsbyfolk
Vårt liv (To Life)	Tevye, Lazar, mennene i landsbyen
Under over alle under (Miracle of Miracles)	Motel
Draumen (The Dream)	Tevye, Golde, Bestemor Tzeitel, Fruma-Sara og landsbyfolk
Sol stig, sol sig (Sunrise, Sunset)	Tevye, Golde, Perchik, Hodel og landsbyfolk
Flaskedansen	fire dansarar
Bryllaupsdansen	alle

2. AKT:

No har eg alt eg treng (Now I Have Everything)	Perchik og Hodel
Held du av meg (Do You Love Me)	Tevye og Golde
Ryktet (The Rumour)	Yente og landsbyfolk
Langt frå min eigen heim (Far From the Home I Love)	Hodel
Chavaleh (Chava Sequence)	Tevye
Anatevka	Tevye, Golde, Yente, Lazar, Mendel, Avram og landsbyfolk
Finale	alle

Ann Marie Klemsdal

Kari Rasmussen og Odd-Jan Sandsdalen.

Bergljot Engeseth og John Yngvar Fearnley.

Eva Strøm Aastorp og Åsta Voss.

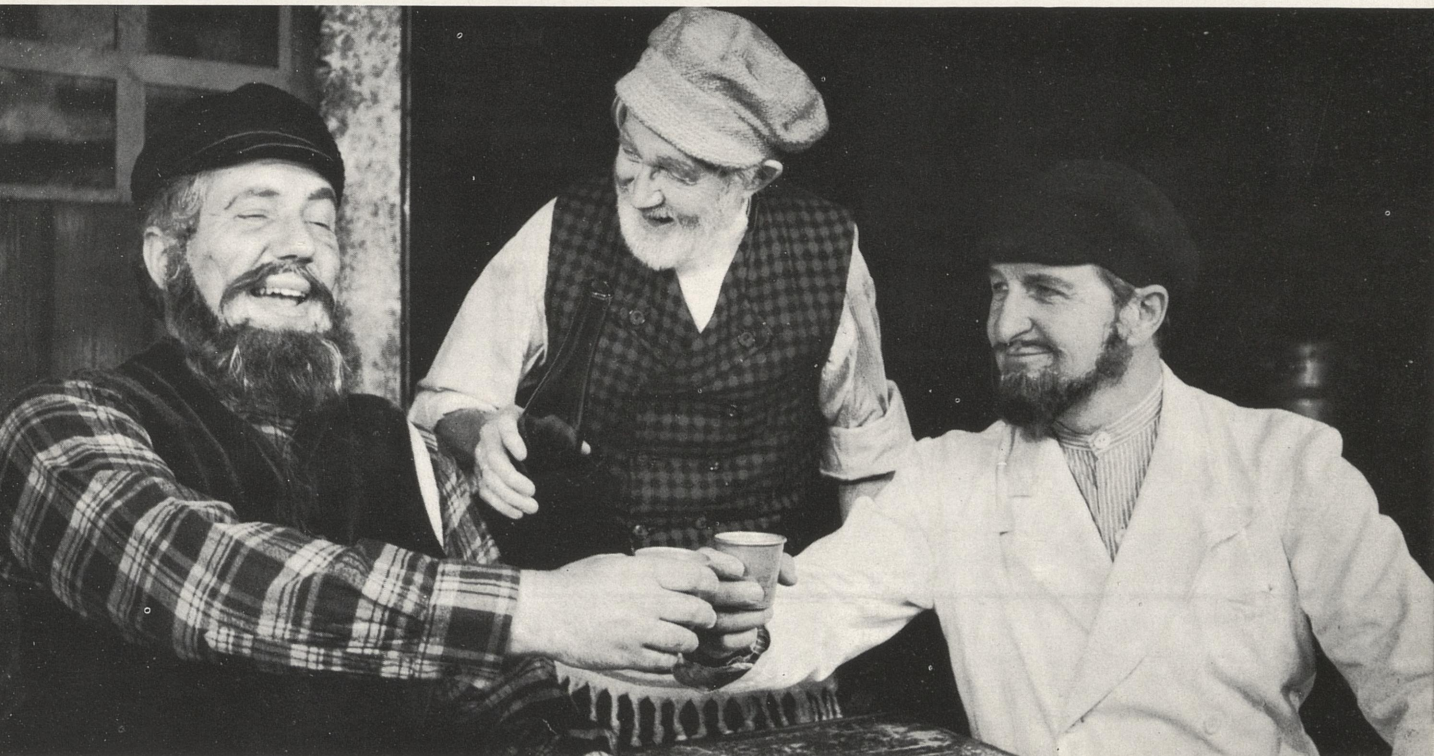

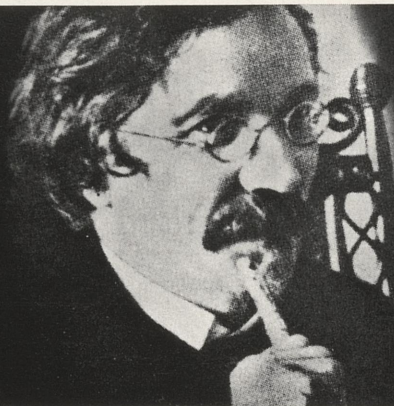

Rabbien, Kåre Wicklund, signar symaskina.

Rolf Just Nilsen, Ragnar Olason og Jack Fjeldstad.

Scholom Aleichem

Overrabbinar, dr. philos. Marcus Melchior:

Ein jødisk Mark Twain

Med ein heimegjord vri på ein velkjend anekdote kan ein seia at det er vandt å avgjera om det er Scholom Aleichem som er den jødiske Mark Twain, eller om det er Mark Twain som er den amerikanske Scholom Aleichem. Begge er dei morosame. Men dei har, naturleg nok, kvar sitt felt.

Hovudskilnaden mellom dei er helst den at Mark Twain skildrar folk og løgelege smårare hendingar, medan Scholom Aleichem vrir ut forsonanende element av triste moment, og, når han er best, ser tragedien i komedielys. Med undring har ein høyrte, idet ein sjølv har vore utanfor, at det vart frambore humor, vitsar og anekdotar i konsentrasjonslægra. Dei har ledd, ikkje berre i sorga, men av henne òg.

Nett såleis har det seg med Scholom Aleichem. Tevye Mjølkeemann, hovudpersonen i den boka med same namn som «Spelemann på taket» er skriven over, er i røynda ein tragisk skapnad. Livet hans er tungt, dei fleste av opplevingane hans er det. Og han tek slett ikkje lett på det tunge og triste. Men Scholom Aleichem utstyrer han med opne sansar for det barokke i mange av hendingane, let han nyte kontrasttilhøvet mellom det som er og det som burde vera. Nettopp med den verknad som er særmerkt for kontrasten og overraskinga: ein lått som frigjer. Til overmål gjev han Tevye evna til å skildre seg sjølv og sin lagnad, ja samtalene sine med Allmakta òg, på så uvilja rar ein måte at lesaren — tilskodaren, når talen er om dramatiseringa — kapitulerer overfor kjensla av den skjelm som har løynt seg i kråa av det tårevætte auga. Guareschi's Don Camillo småsnakkar òg med sin Gud. Han får jamvel svar på tiltale. Men han kastar ikkje bibelsitat i hovudet på Gud. Tevye, som er likså from ein jøde som Don Camillo er from katolikk, sannkjenner at Gud er rettvis. For det må han vera, når det er han som er Gud. Men skjønna rettferda, godta den måten ho ter seg på, dét kan Tevye ikkje. I røynda får Gud sitt pass påskrive.

Sholom Aleichem var ein stor kunstnargivnad. Morsmålet hans var russisk, nasjonalkjensla hans òg. La det vera heilt klårt at russarar elsker den russiske jord og alt som russisk er, nett like høgt som nordmenn elsker den norske jord og alt som norsk er. Det har Scholom Aleichem òg gjort. Men forutan russisk kunne han òg både hebraisk og det folkelege blandings-målføret jiddisch som er dominerande blant austuropeiske jødar. Som ting og tider forma seg, vart det dette tysk-hebraisk-slaviske folkemålet han helst nytta, med det målet var det han verka så sterkt på dei jødiske smilemusklane. Men hans samla verk er omsette til russisk. Det gjeld drama, romanar, noveller, satirar og alt det denne rike forfattarskapen elles femnde om. Det er verdt å merke seg at Sovjetrusland har teke Scholom Aleichem til sin breie barm. Han døydde såpass tidleg at han slett ikkje fekk høve til å ta parti mot dette systemet. Derfor reknar dei at han ville ha godteke det om han hadde kjent det. Med det resultatet at dei sovjetiske styresmaktene teiknar seg for nasjonalutgåver av Scholom Aleichems verk, let bøkene hans gå inn som obligatoriske lekkar i undervisninga og jamvel sender ut frimerke med bilete av han når det høver.

Scholom Aleichem kom til København då krigen braut ut i 1914. På den tid var han på ei reise i Tyskland og søkte seg ein fristad i Danmark, liksom så mange andre som var uynskte i Tyskland og som ikkje kunne koma heim til Russland som tilhøva var. Hen heldt snart fram på si ferd, til USA, der han døydde i 1916 (ikkje i København, som mange trur). Medan han var i København, heldt han ein gong foredrag og las opp or egne verk. Den verdskjende diktaren, berre 55 år gamal som han var den gongen, verka forunderleg gamal og trøytt. Det er i røynda berre rimeleg nok, som det hadde vore heller mykje i hans eige liv av den jødeforfølgning det er ymta om i Mjølke mannen Tevye, og som slår igjennom i den musikale utgåva med. Ærleg tala var han ikkje morosam heller, ikkje «gøyal», som ein gjerne ventar det av ein humorist. Såleis opplevde vi elles noko liknande med dansken, forfatteren Anton Melbye, som i privatlivet nærmast verka som ei blanding av Langfredag og Bededag. Det er nok noko i at humoristar når dei skal slappe av — og det må dei saktens ha lov til privat — gjev ein god dag i humoren og hyggjer seg med å vera triste. I så måte har det altså vore ei kluft mellom Scholom Aleichems offisielle og hans private eg. Men folk som kjende han godt, veit likevel å fortelja at han var ein omgjengeleg og godlyndt mann i privatlivet med. Det hadde sitt grunnlag i eit lykkeleg familieliv.

Korleis det er, har han no fått eit ettermæle som er «vel vunne». Og med «Spelemann på taket» har han, den jødisk-russiske skribenten, med eitt slag vunne eit verdspublikum. Den verda han skildrar i «Mjølke mannen» og dermed i «Spelemann på taket», er gått til grunne under redslene i den andre verds krigen. Men han sjølv er meir levande enn nokosinne før.

Tevye og huslyden hans samla til sabbatsbøn.

Framande ord i „Spelemannen”

- Reb — høvisk tiltaleform som tyder «herr».
- Mazeltov — til lykke.
- L'chaim — skål (eigenleg: «til livet»!).
- Tallis — eit bønesjal som blir bore om hovudet, men berre av menn.
- Zissis — eit kleplagg som menn ber innanfor vesten. Ein zissis er eit stoffstykke med frynser i endane, og desse frynsene skal synast. Det er teikn på jødisk identitet.
- Chuppe — ein baldakin som brurpar alltid vart vigde under.
- Pogrom — valdsleg jødeforfølgning.

Per Fjeld

Thorstein Hoff:

Det er lett når ein har ein Chagall

«Det er lett når ein har ein Chagall. Hans kunst er ei uuttømande inspirasjonskjelde», seier Per Fjeld, ansvarleg for dekor og kostyme til vår oppsetjing av «Spelemann på taket». Kvifor det er så «lett» med den store Chagall i bakhand, forklårar han såleis:

— Tittelen til denne musicalen er henta, som De veit, frå Chagalls målarstykke, der spelemannen er eit sentralt motiv som går att frå arbeid til arbeid — i skiftande utformingar. Dessutan laga Marc Chagall teaterdekorasjonane til eitt av Scholom Aleichems skodespel som vart framført i Paris. Dette har vore ein nøkkel for meg. —

At Per Fjeld har valt rette nøkkelen, går fram av dette: Både Scholom Aleichem og Marc Chagall er minnekunstnarar som skildrar tradisjonsrike russisk-jødiske miljø. Begge gjer levande sine barndomsmiljø: Aleichem i forteljingane sine om mjølkemannen Tevye og familien hans i Anatevka; Chagall i målarstykkane sine frå barndomstraktene Lionso ved Witebsk. Begge fortel — med penn og pensel — frå tida kring hundreårskiftet og revolusjonen. Begge lovprisar i kunsten sin den naivtekte livsgleda hos folket sitt — dei russiske jødane. Endå fleire drag har dei sams i kunsten sin: humoren og den varme, kjenslevare lyrikken, kjærleiken til menneske og dyr, den spontane religiøsitet og gudsagen. Ja, jamvel i uttrykksform har dei noko sams. Aleichem og Chagall: dei vev dei muntermelankolske folkslivsskildringane sine inn i ei særmerkt verd med dâm av draum, eventyr og legende.

På ein annan måte har det og vore «lett» for Per Fjeld: — Då eg skulle leite fram rekvisittane, var det berre å slå opp hos Chagall. I hans biletlege detaljrikdom fann eg alt att: lysestakar, koppar og kar, flasker, bytter, kledeplagg, osb. Eg har sjekka rekvisittane hos Chagall. —

No er sjølv sagt ikkje Per Fjeld den som går bort og «plankar» sin Chagall. Han stikk berre ikkje under stol kor veldig ein inspirasjon det har vore i Chagalls kunst når han skulle løyse den krevjande oppgåva, ramme inn «Spelemann på taket», gje alt merke av levande miljø der tradisjonen framleis blir halden heilag. Men lovane for scenen og målarstykket er ulike, og Per Fjeld har gått sin eigen veg for å finne ei personleg løysing: Det er brukt sterke og glade fargekombinasjonar i dekorasjonane, men i kostyma er dei mykje avdøyvde. Menneska er mest grå, omgivnadene fargesprakande, fordi: «Eg tenkjer meg at den vesle, fattige landsbyen Anatevka — trass i alt — var eit paradys på jorda, for dei som budde der,» seier Per Fjeld.

— — —
Per Fjeld er fødd i Oslo 1929. 16 år gammal byrja han på målarsalen på Nationalteatret, og ved sida av gjekk han ymse skular, m. a. Kunst- og handverksskulen. 1952—54 var han teaterteiknar i Morgenbladet, 1954—57 teatermålar på Rogaland Teater. Dei siste 10 åra har han vore på Den Nationale Scene i Bergen, men i fjor sommar gjekk han over til å arbeide fritt. Han studerte med Ole Bull — stipend i Warszawa 1963. Studieopphald i Tyskland og England. Per Fjeld har med dette fullført si andre oppsetjing av «Spelemann på taket» og si første for Det Norske Teatret.

